

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 90.

Z KRAKOWA DNIA 8 LISTOPADA 1820 ROKU WE ŚRODĘ

*Z Częstochowy na Jasney Górze
20 Października:*

W dniu 18tym na 19ty Października w noc o godzinie dwunastej przybył Najjaśniejszy Cesarz i Król Pań nasz Najmilszyszy na Jasną Górę; gdzie w zagrodach Klasztoru XX. Paulinów przed wniesieniem do pokoiów (tak zwanych Królewskich) był przywitany iak najkrotszą mową; i zaprowadzony do pokoiów Jemu przygotowanych przez Przełożonych tegoż Zgromadzenia Zakonnego. W małą chwilę Najjaśniejszy Pań raczył przywieźć X. Eustachiusza Skibińskiego Przewodzącego Konwentu Jasno-Górskiego, w celu osiągnięcia wiadomości o szczegółach tego Ś. miejsca. Tej nocy były oświetlone wieża Kościoła; trzy bramy; galerie; i jaśniały także przezroczą, wystawiając słosowne wyobrażenia z napisami. Natomiast o godzinie ośmy rano ukochany Monarcha w asystencyi JO. Xcia Wielkiego Małbra Jeneralnego wojsk Rosyjskich; udał się do Kościoła; gdzie w drzwiach przy wniesieniu do Kościoła, oczekiwano Zgromadzenie XX. Paulinów w

liczbie 47 Zakonników; oprócz W. Xięcia Ordyńca Officyala Flotrkowskiego Léfranc; W. Xięcia Żegalskiego; Dziekana Częstochowskiego i Kanonika Krakowskiego z wielki Plebanami z tegoż Obwodu. Powitawszy Najjaśniejszego Pana najkrotszą i najwyższą mową ceremonialnie X. Eugeni Lachowski Wizytator Jeneralny, na czele Zgromadzenia XX. Paulinów; przy odśpiewaniu prowadzony był przez wielki Kościół do Kaplicy Matki Buskiej; przed której Obrazem przez całą solenną Wotywę z rzadką przykładnością był obecny; a po skonczeniu takiej wprowadzony został na Skarbiec do składu różnych ozdób i kosztownych aparatów; przez Królów i znakomite osoby ofiarowanych; z pobożności ku Bogarodzicy. Po zwiedzeniu tego, powrócił N. Monarcha do pokoiów; i raczył przyzwać X. Eugeni Lachowskiego Wizytatora Jener. i X. Raymunda Chylickiego Prowincyala, iako Przełożonych jeszcze kilku istniejących w Królestwie Polskiem Konwentów Paulińskich; oświadczając z dobrocią bez granic swoje najtąskawsze zadowolenie; po-

csem Nayaśniejszy Fan o godzinie 11tej przed południem udał się w dalszą podróż do Opawy.

Z Warszawy d. 28 Października.

RAPPORT RADY STANU
o dwuletnich czynnościach Rządu, czytany
na drugim posiedzeniu Izby połączonych
dnia 14go Września r. b.

(Ciąg dalszy.)

M i a s t a .

Co się tycze innych miast w kraju zapobiegając nieporozumieniom, iakie się w mieszczeniu szczególniey officerów Rządowej raugi wydarzyły, Kommissyie Rządowe Spraw Wewnętrznych i Woyny, wydały szczegółowe w tey mierze przepisy, a nadto wyznaczone z różnych wydziałów osoby wspólnie z Kommissyją Woyny zajmują się właśnie układem ogólnego na cały kraj, na trwałych zasadach opartego projektu kwaterunków, któryby mógł nadal mieszkańców od krzywd i nadużycia zastanć.

Nayskuteczniejszym do tego celu środkiem byłoby bez wątpienia wystawienie dostateczney liczby koszar i stajen Woyskowych, lecz przedsięwzięcie to, tyle użyteczne i zbawienne, tak powszechnie żądane, licznym trudnościami podlega, mianowicie względem funduszu na budowy, i stałych miejsc na garnizony' wyznaczania; koszt ogólny, z wszelką oszczędnością i użyciem spustoszałych po miastach gmachów i mało zamieszkałych klasztorów (iak właśnie w oddzielney petycyi Izba Poselska żądała) obliczony, kilkanaście milionów wynosi. Zważając niepodobiestwo łożenia tak znaczego kosztu ze skarbu, w terażniejszem jego położeniu, polecieś Wasza Cesarsko-Królewska Mość Radzie roztrząśnienie środków, przez któreby można skłonić w całym kraju mieszkańców do udzielenia pomocy w pożądanem od nich wystawieniu Koszar, bądź przez pieniężną dobrowolną składkę na ten przedmiot wyłącznie obroconą, bądź też przez dostarczenie materiałów lub podwód. Lubo już dawniey Rząd czynił w tey mierze do

Rad Departamentowych i Woiewódzkich wezwania, które mimo skłonności przychylenia się niektórych, przez żądane warunki stały się bezskuteczne, nie ostateczka jednak stosowale do Naywyższej woli Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości zajęć się ieszcze dokładowy ważney tey materyi rozbiorem, która co do wysokości składek, ich proporcjonalnego rozkładu, rozdziału kosztów i do wzajemney pomocy między Skarb publiczny, i Obywateli, dłuższy narady, i gruntowney rozwagi wymaga.

Stawianie koszar w Łowiczu i dostarczanie potrzebnych do budowy materiałów, dało powód do petycyi Izby Poselskiej, w której obywatele Obwođu Sochaczewskiego i Gostyńskiego żalą się o nakaz przystawienia tam 35,631 podwód, i proszą o wynagrodzenie.

Nie można zataić, że dostawa podwód niedogodną jest rolnictwu; lecz nagła potrzeba niekiedy do chwytania się nadzwyczajnych środków zniewala. Nie rozpisano więcej na wspomniane Obwođu podwód iak 6803, z których tylko 3606 odstawiły, a ciężar doświadczony, do którego i pobliskie miasta należały, sfodzi korzyść na tamtejszą okolicę z wybudowania koszar w Łowiczu, przez ulgę w kwaterunkach spływającą.

Miasto Stołeczne Warszawa, oprócz żądań wyżej wytkniętych, żali się ieszcze na postanowienie Rządu dnia 3 Lutego 1816 r. zabraniające naprawy domów drewnianych. Przecież urządzenie to wypłynęło z widoków rządney Policyi, a rozciąga się jedynie do zupełnie podupadłych i niebezpieczeństwem ognia zagrożających budynków, które w stolicy cierpiące bydź nie mogą. Żali się również, iż zaległości podatków aż do roku 181 $\frac{2}{3}$ w całym Królestwie zawieszono, na Obywatelach Miasta Warszawy są exekwowane, i że dostarczenie koni dla wojska za małą opłatę złp. i na milę uciąża mieszkańców.

Co się tycze zaległości podatków, ściąganie ich pochodzi z nalezoey od Skarbu dla miasta coroczney indemnacyi na tąż zaległość przekazanej. Dzwolona została wyłącznie exekucya

tych podatków w Warszawie, z powodu, iż to miasto stołeczne w ostatnich klęskach miało sposobność wynagrodzenia sobie poniesionej straty przez rozmaite potrzeby wojska, towarów, i robot za gotowiznę dostarczania, i w ogóle maley nawet doznało ciężarów, które wtedy kraj cały dotykały. Co zaś do podwód dla wojska, opłata za nie, stósownie do zalecenia Waszey Cesarско-Królewskej Mości, zwiększoną została.

Miasta Lubin, Krasnostaw, Kuźniczka, upraszały o potwierdzenie ich przywilejów. Ogólna na to służy im odpowiedź: iż gdy ustawą konstytucyjną w Artykule 17 prawo rozciąga swą opiekę zarówno do wszystkich Obywateli, z tej głównej zasady wynika, że wszelkie przywileje jeśli są z konstytucyją zgodne, nie potrzebują zatwierdzenia, jeśli zaś iey przeciwnie, tem samem są nieważne, i potwierdzonemi być nie mogą.

Te są w ogólności żądania miast, i ich wyjaśnienia.

Nie widziało Rada potrzeby wspomnieć pomniejszych, iako to: o ustanowieniu Jarmarków, budowaniu mostów, rozrządzeniu funduszami, dobrami miejskimi i t. p., które zwykłą drogą Administracyjną, albo iuż są podług ogólnych zasad zatwierdzone lub z kolei, jeśli nie zaydzie żadna przeszkoda, pozarey zatwierdzeniem zostaną.

Towarzystwo Ogniove.

Administracyja tego Towarzystwa w ciągu dwóchletnim zupełnie rozwinięta została. Sporządzono nowe Kadastra po rozmiarze i oszacowaniu wszelkich budowli po wsiach i miastach, a summa ogólna assekuracyjna przenosi dawniejszą o złp. 111,756,175; w stosunku do summy takowej, rozpisano w roku zeszłym do poboru składki

W miastach   Złp. 572,067 gr. 16.
Na wsiach   —   282,559 — 20.

O złp. 359,980 więcej, iak dawniejsze składki wynosiły.

Przyznano zaś za zdarzone pogorzelce wynagrodzenia:

Dla miast   Złp. 150,669.
Dla wsi   —   261,069.J

Ciągle właścicielom dóbr ziemskich do Towarzystwa Ogniovego przystępowanie, odpowiada naydostateczniej na uwagę Izby Poselskiej, iż rozciągnięcie korzyści tegoż towarzystwa w całym kraju jest potrzebnem, to zaś przystępowanie nie dzieje się przymusem, iak Izba mniemała, gdyż nowe urządzenia towarzystwa obowiązują tylko miasta, dobra narodowe, gminne, i Instytutów publicznych. Są one zgodne z urządzeniami byłego Rządu Pruskiego i mieszkańcom wsi zupełną zostawiają wolność. Przekonanie więc tylko o pożytkach stowarzyszenia prowadzi do niego właścicieli ziemskich.

Rachunki dawnego towarzystwa ogniovego iuż są ukończone. Liczne pogorzele w ciągu upłynionych lat dzienniczu do 1816 roku zdarzone, tak dalece fundusz składowy przewyższyły, iż nie dostarcza na zaspokoienie pogorzalców w miastach i wsiach złp. 2,802,438.

Kunszt i Przemysł.

W przeszłym raporcie dwóchletnich czynności Rządu, zdała iuż Rada Stanu Waszey Cesarско-Królewskiej Mości obszerniejszą sprawę o założonych Fabrykach w stolicy i w kraju. Dziś z porządku rzeczy wystawi w skróconym obracie, iak się wspomniane fabryki w miarę szczupłych funduszków podnoszą i doskonala, i iakie do nich nowe zakłady przybyły.

Fabryki sukienne (między któremi fabryka w Ozórkowie celuje) do tego iuż doszły stopnia, iż mogą wyrabiać 280,000 łokci cienkiego, a 2,270,000 grubego, w ogóle więc do páttrzecia miliona łokci, a gdy im się odbył przez branie sukien dla wojska otworzy (iak się niżej pod Wydziałem wojennym okaże,) spodziewać się należy coraz pomyslniejszego ich wzrostu. Fabryka sukien w Kaliszu doznała nieprzewidzianych przeszkód. Naprawa grobli i mlyna, gwałtownym wylewem Prozny zerwanych, i przeistoczenie budowli znaczne wymagalące kosztu, uszczupliło kapital fabryczny. Przedsiębiorca fabryki żadał od Rządu pomocy, i ta mu w summie złp. 60,000 udzieloną została.

Fabryka Kobiereców w Warszawie,

kiętra potrzebując tylko wełny grubey, odbył tego najmniej pokupnego rodzaju zapewnia, doszła już w upłynionym roku do zamierzoney ilości dwunastu warsztatów, i wyrobiła na nich w roku 1818 4500 lokci, w roku zaś 1819 8600 lokci, wartości złp. 102,200, z których wystawiono na głównych Jarmarkach i sprzedano za złp. 25,000. Pomimo tak znacznego odbytu, fabryka z własnych dochodów utrzymać się jeszcze nie może, ile że zwiększenie tej zakładu, założenie przy nim farbierni, budowle, a szczególnie nagromadzenie dostatecznego zapasu wełny, kosztowało w roku 1818 złp. 155,212. Oprócz głównego składu kobierców w Warszawie, urządzają się składy po miastach Woiewódzkich.

Fabryka przędzy jest w czynnym biegu. Nie tylko ona wyrabia przędze i waty różnych cienkości, lecz nadto oddzielne warsztaty rzemieślników, dostarczają barchanów, dym i nankinów.

Obok starania o postęp i odbyt fabryk nowszych, trzeba było myśleć o podźwignieniu dawnych, które z kwitnącego stanu do upadku klęskami wojny przywiedzione, oczekiwaly Rządu pomocy. Tak fabryka Saffianów złp. 100,000 pożyczki, a Papiernia w Jezierznie złp. 36,000 awansu uzyskały.

W ciągu lat dwóch ostatnich sześć nowych fabryk powstała.

Znacznie ulepszony gatunek owiec, z których naylepsza wełna, pospolicie za granicę wychodziła, podał myśl użyteczną założenia fabryki cienkich sukien w stolicy, na wzór Sedan, Vervieux i Lou-ders; w tym celu przeznaczwszy na nią dogodny gmach po dawnym magazynie żywności, zawarto z fabrykantami zagranicznymi umowę, na lat 20, według której obowiązali się sprowadzić z Leodium naynowsze maszyny za 130,000 franków, a Rząd przyczyniając się do trzeciej części nakładów, również sobie część takową zysku zapewnić, po sześciu zaś latach, fabrykanci za zwrotem awansów właścicielami zakładu stać się mogą. Trudny transport machin, rozpoczęcie tej fabryki nadspodziewanie opóźnił, lecz urządziła się wewnątrz, a farbiernia

na wzór zagranicznych, folusz w Burakowie, i maszyny ręczne do przedenią wełny już czynne, zakład wspomniany zwiększyły.

Fabryki sukienne przez Rząd i szczególnych właścicieli założone, również iak fabryka kobierców, przędzy do farbowania wszystkich kolorów za granicą szukać musiały. Chcąc tej niedogodności zaradzić, zaprowadzoną została fabryka kolorów Chemicznych, i druku materyj bawełnianych.

Zalecony z biegłości swojej fabrykant Angielski Chronhemski podjął się wspomnianego zakładu, za ugodą połowę zysku Rządowi zastrzegającą, i nie tylko go uskutecznił, lecz korzystając z miejscy, urządził tam razem papiernią; stanęły już budowy, i znaczny zapas materyałów przygotowany. Na zużycie obu tych fabryk złp. 194,000 częściami w miarę postępu roboty przeznaczono.

Uposzechnione używanie bronzów, i masła pieniędzy za nie za granicę wychodzących, skłoniły Rząd do sprowadzenia z Paryża rzemieślników, którzy zrodzeni w Warszawie, chętnie na ziemię oyczystą przenieśli talent w stolicy gustu nabyty, za udzieleniem im złp. 19,200 pożyczki.

Umówiony również z Paryża fabrykant kolder, z warunkiem złp. 3000 pożyczki, już swój towar wyrabiać zaczął.

Polak Leszczyński, który ucząc się w Wiedniu, Paryżu i Londynie roboty fortepianów, dał niepospolitej biegłości dowody, wsparty pożyczką złp. 13,000 przyniesie własnemu krajowi użytek, założeniem doskonalszej iak była dotąd fabryki tych instrumentów.

Ctery powyższe zakłady pomieszcili wygodnie w raz z fabrykantami Gmach dawnego Xięży Paulinów klaratoru.

Jubilerowie Warszawscy P. Sienicki i Hildebrant, oświadczyli chęć założenia fabryki robot złotych i srebrnych, biżuteriją zwanych, bez żadney od Rządu pomocy, z udziałem tylko sześćoletniego patentu swobody za sprowadzone maszyny, i tytułu fabryki Królewskiej. Z chęcią przychylnono się do ich żądania.

po przekonaniu się, iż ich maszyny nie były tu jeszcze używane, a dar którym przez Waszą Cesarsko-Królewską Mość za pierwsze próby roboty są obdarzeni, świadczy iak dalece oczekiwaniu odpowiedzieli.

W skutku postanowienia dnia 11 Marca 1817 roku wydano patenta swobody Panu Dummarl przez lat sześć, na założenie w Stolicy użyteczney pralni chemiczney na wzór Bertcholleta.

Panu Jaworskiemu fizykowi Woiewództwa Krakowskiego na Łazienki w Kielcach dla wygody mieszkańców.

Handel.

W nadziei, że przez podnoszące się główne Jarmarki, Warszawa stanie się środkiem miejscem składu do zamiany towarów i produktów Państw obcych, i że otworzenie prostego związku między Warszawą i Odessą, w obecnym stanie położeniu, dostawę ich zbliżyć i do skutku przywieść może, ułatwił Rząd wczynie nowy ten kierunek przez ustanowienie główney komory wchodowej w Łuszkowie naprzeciw Uściługa i przeznaczenie na Miasto składowe Remissowe Miasta Hrubieszowa. Otworzenie komor wchodowych do Rossyi w Jurburgu i Połandze od strony Prus, a w Radziwiłowie od strony Austrii, okazało się dla Jarmarków Warszawskich szkodliwym, bo kupcy omiatając Królestwo Polskie przez Prusy i Galicyą towary prowadzić mogli. Dla zagrodzenia tey straty na uczynione sobie przedłożenie, raczyłeś Wasza Cesarsko-Królewska Mość przychylić się łaskawie, iżby od strony Królestwa, Komory w Brześciu Litewskim i Uściługu na ten cel otworzone zostały. Mimo te otwarte od strony Polski komory, wyistkały ieszcze niedogodności, które komorom ustanowionym od Prus i Austrii większe zapewniły korzyści nad te iakie komory w Brześciu i Uściługu mieć mogły. Prowadzone do Rossyi towary przez Prusy wprost na Jurburg, i przez Galicyą na Radziwiłów, nie podlegały opłacie cła przechodowego (transito;) gdy tymczasem towary prowadzone przez Królestwo Polskie cło przechodowe 4 $\frac{1}{2}$ opłacać musiały; ta opłata tyle

podrażyla towary, iż kupcy woleli raczej Królestwo omiatać, niż ją ponosić. Zapobiegając szkodliwemu dla Polski obróceniu się handlu na Prusy i Galicyą, raczyłeś Wasza Cesarsko-Królewska Mość nowe dla Jarmarków Warszawskich dobrodziejstwo okazać, postanawiając, aby dla wynagrodzenia opłaconego za granicami cła przechodowego, towary na Jarmarkach Warszawskich do Rossyi zakupione, i na komorze Warszawskiej ekspedytowane, miały od każdego rubla opłaty celney potrącone dziesięć kopielek; ekspedytowane zaś na komorach wewnętrznych Państwa Rossyjskiego, kopielek pięć.

Przychód z Jarmarków Warszawskich, poniżej w Wydziale Skarbowym wyszczegółony będzie. Tu uważając te Jarmarki pod względem tylko handlowym, stan ich w roku 1818 był podobny.

Liczba przybywających na nie kupców i Fabrykantów zagranicznych 200 osób przewyższyła, a sprowadzone w znacznych ilościach towary, rozsprzedane lub za produkta krajowe wymienione zostały. Szczególniej zaś sukna, płótna, batyst, wyroby złote i srebrne, towary żelazne, wielki miały pokup. Towary iedwabne, bawełniane i wełniane prawie wszystkie sprzedano, a największą ich część zakupiono do Rossyi.

(Dalszy ciąg potem.)

2 Peterzburga d. 1 Października. d. 7.

Gazeta Senacka z dnia 25 z. m. ogłosiła Naywyższy Ukaz J. C. Mości do Ministra Skarbu, dnia 16 Sierpnia roku t. wydany, w brzmieniu następującem:

"Na osnowie 71 artykułu Ustawy Kommissyi Państwa umorzenia długów, postanowiwszy otworzyć nową pożyczkę czterdziestu milionów Rubli srebrną bankową monetą, i utwierdziwszy umowy zawarte z bankierami bracia Berring i Komp. w Londynie, oraz Hope i Komp. w Amsterdamie, na uskutecznienie tey pożycz-

ki, z opłatą corocznie nieprzerwanych dochodów po pięć od sta, Rozkazuję wam:
 1) Summę czterdzieści millionów Rubli srebrem wnieść do księgi długów Państwa, do oddziału długów niedeterminowanych.—2) Wchodzące podług zawartej umowy na rachunek tej pożyczki summy, w miarę ich wpływu, obracać na assignacyje Państwa dla ich spalenia. — 3) Summę, potrzebną na uskutecznienie nieprzerwanych dochodów, równie i dwa procenta na kapitał umorzenia tej pożyczki, oddzielać corocznie z trzydziestu millionów Rubli w ogóle na zniszczenie assignat przeznaczonych z dochodów dóbr Państwa. — 4) Opłatę nieprzerwanych dochodów, podług umowy na tę pożyczkę od 1go Marca następującego 1821 roku, corocznie w dwóch terminach od 1 do 15 Marca, i od 1 do 15 Września uskutecznić z Komisysy Państwa umorzenia długów. „

Z Paryża d. 21. Października.

Przybyły tu nowy Posel Neapolitański Xie Caristi nie miał jeszcze w swoim anaczeniu postuchania u Króla.

D. 25 b. m. przyymie Xiężna Berry życzenia bywających u Dworu Panów, a d. 27 Dam, wszystkich w naygrubszej żałobie. D. 3 Listopada uda się do swej posiadłości w Rosny, dla założenia pierwszego kamienia na wystawić się tam mającą na pamiątkę iey Małżonka kaplicę. — Pani Bayart, żona Notaryusza w Armentieres, dotychczasowa matka Xcia Bor-

deaux, dla słabości odstąpić musiała swego powołania. Xiężna Berry udarowała ją medalem z włosami młodego Xcia i przyrzekła mieć staranie o iey synie, który ustąpił pierśi Xciu Bordeaux.

Nielaki Hullin, mieniący się być Burbonem i prawem synem Ludwika XV. rości prawo do dóbr Chambord, które mu oyciec iego nadał, a Bonaparte darował Xciu Wagram. Dobra te miały teraz być sprzedane, lecz sprzedarz ich, czyli z tej, czyli z innej okoliczności, do 3 miesięcy zawieszoną została.

Młodemu podróżnemu Francuzowi, wnukowi byłego Ministra Hr. Mollien, udało się nakoniec z Senegalu dostać do Tombuktu. Rodzina iego odebrała w tej chwili od niego list, w którym donosi o swoim do tego miasta przybyciu. (*)

Młody lekarz nazwiskiem Delau w St. Mihiel, był tak szczęśliwy, iż wynalazł sposób przywrócenia głucho-niemem mowy i słuchu. Dwoje głucho-niemych, którem z wielką zręcznością i pomyślnym skutkiem przekul delikatną skorokę rurki słuchowej, są 16to letnia Panna Vivier z St. Mihiel i 25to letni syn municypalnego urzędnika Toussaint. Dziewczena zaczęła w zaspakajającym sposobie wymawiać słowa, a młodzieniec słyszy jak inni, a bo-day nie lepiej i sili się wszystko wymawiać. Lekarz spodziewa się, iż oboje w przeciągu 3 do 4 miesięcy doskonale mówić będą. Kazał także nowe robić narzę-

(*) Takim sposobem zostałby nakoniec dopięty cel, o który od wielu lat kuszą się Europejczykowie, i to nie przez Anglików, którzy szczególnie starali się go osiągnąć, ale przez Francuza. P. Mohen miał bezwątpienia największą do tego przedsięwzięcia sposobność, ponieważ przez swoje przed kilkulaty podróże do źródeł rzek Senegalu i Gambii, obeznał się z wnętrzem Afryki i sposobem podróżowania. Odkrycie to posłuży zapewne do ważniejszych jeszcze, a mianowicie do odkrycia niewiadomego dotąd biegu i ujęcia rzeki Nigery.

dzie, za pomocą którego będzie mógł w przeciągu 3 minut odbyć bezpiecznie i łatwo całą operacyją.

Z Lond. nu d. 20 Października.

D. 17 zebrała się niższa izba. P. Humme wniosł, aby urzędnik policyi Baker przywołany był przed kratę, dla wytlumaczenia się, dla czego dozwolił ucieść Franklinowi, autorowi rozrzuconey niedawno po Londynie buntowniczey kartki, i reaucał tego winę na Ministrów. Lecz nietylko Lord Castlereagh, ale i strona opozycyjna sprzeciwiali się temu wnioskowi. Potem na wniosek Lorda Castlereagh, ponieważ sprawa Królowey w wyższej izbie nie ukończy się jeszcze prędko, odroczyła izba swoje posiedzenia do 23 Listopada. — P. Brougham dodał, iż ta sprawa ciągnąć się może 10 lat. P. Tierney naznaczał iey tylko 9 lat. — Królowę wzięła ianowu 10,000 Fs. ze skarbu.

D. 19 P. Brougham przyniósł do izby wyższej dwa listy zmarłego Króla do owczesney Kieźny Walii pod d. 18 Kwietnia 1796 i 12 Listopada 1804, które bez odczytania do protokołu zaciągnięone zostały. — Około godziny 11 sędziowie przynieśli zaprzeczającą odpowiedź względem podanych im do rozwiązania punktów: 1) czyli nastąpić mogą badania względem domniemanego przeciw Królowey spisku? 2) czyli pisarz Adwokata Caddazzi w Medyolanie, który wykradł mu tyczące się Królowey papiery może być w tey mierze badany, (to jest czyli jak P. Brougham miałem nie okazać się przekupstwo świadków przeciw Królowey.) Zaprzeczne zdanie sędziów względem pierwszego punktu przyjęła izba większością 159 głosów przeciw 51. Względem drugiego wszczę-

ły się niejakie spory, ale po przymowieniu się Hr. Liwerpool, iż nawet izbie potrzebne jest w tey mierze wyjaśnienie, został rzezony Pisarz nazwiskiem Pomarti na nowo przywołany i słuchany. Zeznał on, iż zostawał za pisarza u Adwokata Królowey Coddazzi w Medyolanie, wykradł mu niektóre papiery tyczące się Królowey, zaniosł ie do Adwokata Vilmarcati, za co odebrał 3 do 400 Fr. i że namowił go do tego Raganti. Coddazzi oddalił go potem od siebie. Odwiedził go także Pułkownik Brown i oddał mu nie które listy. Do Anglii przywiózł go Vassali, koniuszy Królowey, nie zato nie wziął, uczy się pięknego pisania i prowadzi zyskowny handel wełnianemi towarami. — Po nim słuchany był Antoni Maoni, który zeznał: że z Dyrektorem teatru Zangli przybył z Wenecyi do Medyolanu, który zaprowadził go przed mieszkańca Brown i Vilmarcati, i że z pierwszego mieszkańca wyszedł Zangli z pełną garścią Napoleondorów. — Na zapytanie P. Williams, co mu powiedział? Tak Jeneralny Instygator, iako i Kanotera nie dozwolili odpowiedzieć. — Dominik Salvatori, nauczyciel języka, zeznał, iż w r. 1818 rozmawiał w Medyolanie o sprawie Królowey z Sacchi. Tu wszczęły się znowu spory względem przywołania Sacchi, co dziś dopiero większością głosów roztrzygnionem zostało: że nie można. Margr. Lansdowne wniosł potem, aby wyznaczoną była tajna komiszyja do przejrzenia korespondencyi między P. Powell i Pułkownikiem Brown tyczącey się oddalenia Rastallego, i zdania o niej izbie sprawy. Lord Ellenborough popierał ten wniosek Hr. Liwerpool nie sprzeciwiał mu się, ale

tylko złożeniu oryginalnych listów Pułkownika Browa, gdyż te zawierać mogą inne przedmioty. Hr. Grey godząc rzecz, podał środek, aby Powell poczynił z wszystkich listów co do w mowie będącego przedmiotu wierzytelne wypisy, i ten większością 40 głosów przyjęty został. Na końcu dzisiejszego posiedzenia słuchany jeszcze był Pułkownik Oliviera (dawniey w służbie Bonapartego, a potem szambelan Królowey.) Zeznał, iż przybył tu z własney ochoty, dla powiedzenia, co wie do brego o Królowey, i że poczytał to za swoją powinność skord w gazecie Luganu przeczytał o rozpoczętęj przeciw niej sprawie. Poprzysięgał, iż w podróży Królowey do Sinagalli widział tylko gońca Forti, ale nie Sacchi.

Co do orderu, który Królowa na pamięć swęj podróży do Jerozolimy dla swolego orszaku utwożyła, czynią pisma tuteysze uwagę, że i inne prywatne osoby toż samo czyniły: iak n.p. Poeta Alferry, który w podeszłym już wieku uczył się języka Greckiego, i tak się do niego zapalił, że order Homera utworzył i sam go nosił.

Z Pesaro przybył tu dwóch żydów, którzy świadczyć będą za Królową. Wczoraj przyięła ona znówu wiele adresów.

Z Madrytu d. 12 Października.

Stany trudniły się dotąd najwięcej urządzeniem skarbu. Onegdaj znieśli monopolium soli i tytoniu, które ustać ma z 1 Marca r. przyszłego. — Pożyczka 200,000 mill. realów, czyli 50 mill. Fr. uchwaloną wczoraj większością 126 głosów przeciw 27 została. Prowizya od niej optaczną bydź ma z gruntowych podatków. — Projekt względem wolności dru-

ku przyjęty już całkościcie został i zamysłka się w 76 artykułach. Zadne pismo nie może być skonfiskowane, ani wydawca do odpowiedzialności pociągniony iak tylko na mocy wyroku oddzielnego sądu przysięgłych. Przy każdym zaczęciu zgromadzenia Stany obiorą juntę opiekującą się wolnością druku.

Ziedney strony spodziewano się, że drugiey wątpiono, że Król zatwierdził uchwałę względem zniesienia matoratów; tymczasem zatwierdził ją, rownie iak uchwałę o przywroceniu do Kraiu, i t. d. stronników niegdy Francuzkich.

Stany odrzuciły przydanie przez wojsko wyspy Leon zielonego koloru do czefwoney kokardy Hiszpańskiej.

Dobra Inkwizycyi i Jezuickie ogłoszone są na sprzedaż. — Wszystkie podziemne więzienia i dręczące zarządza Inkwizycyi są na zawsze zniesione.

Podług doniesień z południowey Ameryki rozpoczęły się tam na nowo d. 4 Sierpnia nieprzyjacielskie kroki. Między kanćy tamteysi wypowiedzieli zawieszenie broni oświadczeniem: iż żądają niepodległości lub wojny.

Z Brukselli d. 23 Października.

Król oświadczył w poselstwie Stanom jeneralnym, iż nie widzi potrzeby zmienienia rocznego budżetu, a zatem te same podatki istnieć mają na rok następný. Wydatki rządowe podług rocznego budżetu wynoszą rocznie 59 mill. 875,000 Zh.

Angielski goniec przebiegł tędy z piśmem do Angielskiego Posła, Lorda Stewart, do Opawy.

Na Kurasao uczuć się dało d. 24 Sierpnia mocne trzęsienie ziemi.

DODATEK

DO N^{ro} 90.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 8 LISTOPADA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Neapolu d. 5. Października.

D. 2 przystąpił parlament na tym posiedzeniu do obrania 9 kommissy, jako to: 1) prawodawczej; 2) wojskowej, morskiej i spraw zagranicznych; 3) milicyi prowincjonalney, żandarmeryi i wewnętrznego bezpieczeństwa; 4) skarbowey; 5) rolnictwa, przemysłu, kunsztów i handlu; 6) publicznego oświecenia; 7) zgłębienia i strzeżenia konstytucyi; 8) administracyi prowincjonalney i municypalney; 9) do ułożenia przepisu postępowania parlamentowego. Ułożono oraz tymczasowy przepis. Potem udały się członki do wielkiej sali na publiczne posiedzenie i uchwały adres do Króla. Prezes odczytał następnie członki obrane do powyższych kommissy. Na odmowienie jednego z deputowanych tego powołania, ponieważ Król mianował go właśnie prezesem rady bezpieczeństwa, wszczęto się pytanie: czyli urzędnicy rządowi mogą razem być członkami parlamentu? Roztrząsanie tego pytania zostało odłożone, równie jak wniosek względem sądu ustanowienia na deputowanych za wykroczenia

podczas posiedzeń. Wniosek względem utworzenia rady stanu, która składać się ma z mnicy członków jak w Hiszpanii, gdzie ich jest 40, odesłany został pod rozagę 7mej kommissy. Nakoniec Ministrowie wezwanemi zostali, aby wciągu tygodnia zdali swoje rapporta.

D. 4 Minister spraw zagranicznych zdał rapport o stosunkach Neapolu z obcemi Mocarstwami i o zawartych od r. 1815 traktatach, które do 7 Lipca r. b. moc swoją miały. Od tego dnia, rzekł Minister, zostaliśmy bez żadnych zewnętrznych związków, wyjąwszy z ledną Hiszpanią. — Doniesiono parlamentowi o zaślubieniu Xiężniczki Chrystyny, córki Następcy tronu, Xcia Kalabrii, z lednym z synów Króla Portugalskiego. — Dziś Minister wojny odczytał parlamentowi rapport o położeniu wojska i miejsc warownych aż do 7 Lipca r. b. Wykazał przy czyny dla czego wojsko dotąd nie odpowiedziało swojemu przeznaczeniu, i sposoby urządzenia go, na które potrzeba zaraz 500,000 dukatów (po złp. 8 jeden.) Poim zabrał głos Minister skarbowy, o-

---

W Obwieszczeniu o sprzedarzy kamienicy pod Nr. 224 w ulcy Grodzkiej niegdy z Mączkowskich Ubrychowy, a teraz iey suksessorów, w przeszłym Nr. Gazety na stronie 1071 w wierszu 5tym od góry, wsliznęła się omyłka, zamiast na satysfakcyą summy kapitałney Złp. 2518 gr. 14 położyło się 25018 gr. 14.

kazał potrzebę 6 mill. dukatów, i aby nie obarczać obywateli, radził sprzedanie dóbr narodowych za 2 1/2 mill. dukatów, zabrać leżące w kassie emiankowej 2 mill. a resztę przez pożyczkę uzupełnić. Parlament wyznaczył zaraz dwie kommissyie, aby się w tey mierze z Ministrami porozumiały i zgromadzeniu objaśnienie dały. Za powrotem tych kommissyie ochwalono żądane przez Ministra woyay 500,000 dukatów i polecono jego mądrosci użycie środków do jak najprędszego ukończenia nieładu w Palermo.

Generał Wilhelm Pepe—po złożeniu naczelnego dowództwa żyje jako prywatny człowiek i prosił Rządu, aby go uważał w dawnym stopniu, jako niebędącego w czynney służbie Podpułkownika. — Marszałek polny Mirbelli jest dowodcą w Neapolu.

Urodzenie Xela Bordeaux (syna Xiężny Berry córki Króla naszego) oznajmione tu zostało ogłosem wszystkich dziwnów, i sprawiło tem większą radość, że spodziewaia się, iż urodzenie się tego ważnego członka rodziny odwroci grożąca nam od północy burzę.

Jedna z gazet tutejszych donosi, iż w nowym tutejszym kastelu odkryto 12,000 zamurowanych karabinów, zapewne pod czas rewolucji w r. 1799.

Orszak Króla, gdy iechał do parlamentu, był nader okazały, ale nie towarzyszyły mu radosne okrzyki. Niektóre poselstwa zagraniczne wzięty to za znak nieukontentowania ludu z nastąpieney odmiany i doniosły o tem Dworom swoim. Lecz przyczyną tego jest, że Król wezwał do siebie Ministra sprawiedliwości Hr. Riccardi i prosił, aby mu żadnych powierzchownych nie czyniono honorów.

Minister odpowiedział życzeniom Monarchy i wysłał do 40 członków gwardyi narodowej pomiędzy lud, którzy go naklonili do wstrzymania się od radosnych okrzyków, z czego J. K. Mość bardzo był kontent.

Od brzegów Menu d. 24 Października.

Z powodu znacznego spadnienia losów lotteryynych Bankiera Rotschilda dostarczył Rząd Bawarski kupcom Augsburgskim i Minchńskim znaczną summę gotowizny za papiery rządowe.

Podług pism publicznych Papież utrzymywać chce swiego legata przy Sejmie związku Niemieckiego.

Zporady lekarzów Królewic Następca tronu Bawarskiego udaje się na całą zimę do Rzymu, dla poratowania zdrowia; chorował bowiem bardzo przeszłej zimy na płuca.

Rzekome Pamiętniki Bergamiego są kompozycyją faktora drukarni w Neufshatel, P. Dupin. — Hr. Meuron w Neufshatelu mianowany jest rozem Pruskim przy lidze Szwajcarskiej.

Z Lizbony d. 5 Października.

Dziś przy wystrzałach z dział weszło tu woysko północne i część południowego pod dowództwem Cabreira. Waleczne te woyska przyjęte zostały otrzymanym licznym zebranym pludem. Gdy przeciągaty około rządowego pałacu pokazał się ich dowódca na balkonie i miał słosowną do ludu przemowę, którą zakończył okrzykami: Niech żyje nasza Religia! niech żyje Król i jego Rodzina! niech żyją Stany i przyszła nasza konstytucya! W wieczór było miasto oświecone.

Sądzą tu, iż Anglija nie zechce mieszać się do wewnątrznych naszych spraw

Portugalczykowie nie są także skłonni przyłączenia swej oyczyzny do innego państwa. — Lizbona ogłoszoną jest przez nowy Rząd portem wolnym.

Z Kopenhagi d. 14 Października.

Dnia 19 Czerwca znaleziono w ogrodzie zamkowym w Frederiksborg bezimienny list do Króla, z ostrzeżeniem dawania baczości na pewnego człowieka dokładnie opisanego. W miesiąc potem przyszedł do przedpokoiu Monarchy młodzieniec, udał się do Adjutanta Klein, będącego na straży, i miał zupełne podobieństwo do opisanego człowieka. Oddał dwa pisma do Króla; jedno obejmowało rady gospodarskie, a drugie zawierało prośbę, aby mu życie odebrać. Po ścisłym badaniu wyznał, iż się nazywa Poulsen, iż jest autorem wspomnianego wyżej bezimiennego listu, i że w tem nic złego nie upatruje aby mu Król przychylił się do życzenia jego, życie odebrać kazał; lęka się bowiem d puścić zbrodni, któraby go o śmierć przypawiła. Za radą lekarza Herholdt oddano go do szpitala, gdzie dla braku miejsca umieszczono go w izbie przeznaczoney dla ludzi dworskich. Jest on synem tutejszego ogrodnika, i uczył się siodlarstwa. Wszyscy którzy go znali, dali mu jak najlepsze świadectwo. Dążył do wywyższenia się nad stan swój i nauki. Lekarze uznali go za mającego pomieszane zmysły; osądzili, iż odurzony uroieniami, sam siebie oszukuje, i nie umie cenić życia. Można go więc było pozbawić osobistej wolności; lecz Król chcąc połączyć dobro tego młodzieńca z publicznem bezpieczeństwem, oddał go Gubernatorowi osady Duńskiej na brze

gach Gwinei, który w tych dniach udał się na przeznaczone miejsce, i młodemu Poulsen poda sposobność stania się na przyszłość użytecznym człowiekiem.

Dnia 6 i 7 Listopada 1820.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	22 —	20 —	18 —	15 —
— Żyta	14 —	13 —	12 —	11 15
— Jęczmienia	9 —	8 15	8 —	7 15
— Owsa	6 —	5 15	5 —	4 15
— Jęczm. 28	28 —	27 —	26 —	24 —
— Grochu	9 —	8 15	8 —	7 15
— Rzepak	18 —	17 —	16 15	16 —

W Gdańsku dnia 27 Października.

Łaszcz od Korcy wynoszący.

Przenicy	od Złp. 540	do 800.
Żyta	— —	340 — 380.
Jęczmienia	— —	260 — 300.
Owsa	— —	260 — 400.
Grochu	— —	380 — 420.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 6 Listopada.

Czer. Zł. Holl. moneta Courant	Złp. 10 gr. 20
— detto CesarSKI	— — 10 — 15
Fryd. Pruskie	— — 34 — —
Luidor	— — 37 — —
200 frankowy	— — 32 — 15
Szeiny Wiedeńskie za 100	— — 232 — —
Złoty ryński Szeinami	— — 1 — 21

W Xiegarni Jana Maja Redaktora
Gazety Krakowskiej

Znayduie się Dziełko Sevmowe na Seym Walny Królestwa polskiego w Warszawie w roku 1820 odbyty, przez Posta Powiatu Krakowskiego Dawida Oebshellwitz Izbie Sevmowej przypisane, i Peticyą do Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego, w polityczno moralnym przedmiocie, iednoznacznie przez Izbę Poselską przyjętą, a następnie d Tronu przesłaną, obejmujące, za cen Złp. 1 gr. 15 na korzyść Towarzystw

Do dobroczynności Miasta Wolnego Krakowa, do sprzedania.

mieli zaszczyt dać przedstawienie Komedji nowej w 1 akcie z francuzkiego przełożoney, pod nazwiskiem: *Narzeczeni.* — Po której nastąpi Opera z Muzyką Elsnera w 1 akcie, pod nazwiskiem: *Echo.* — Zakończy Widowisko Komedjo-Opera przez L. A. Dmuszewskiego, pod nazwiskiem: *Szkoda Wąsów.*

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek, to jest dnia 9 Listopada r. b. Nowo przybyli, Artysci dramatyczni z Wileńskiego Teatru, będą

DONIESIENIA.

Delegowany Sędzia Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Krakowskiego.

W skutek Wyroku Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Krakowskiego dnia 13 Października r. b. w Sprawie rozbiorowej Pawła Grabowskiego, na przedstawienie przez Delegowanego uczynione, zapadłego, uwiadomia niniejszym Edyktem wszystkich Wierzycieli w Massie tej rozbiorowej wierzytelnosci swej przez Wyrok byłego Sądu Szlacheckiego Krakowskiego z dnia 19 Stycznia 1801 r. Klasyfikowane mających, a mianowicie Weronikę z Scypionów Grabowską, Karolinę z Grabowskich Laryszową, Michała i Ewy Grabowskich Sukcesorkę, Stanisława Klickego, Kazim: Laskowicza, Domin: Lewańskiego, Kazim: Lewickiego, Sukcesorów Stan: Mroczkiewicza, Anto: Twarowskiego, Portierego Skarbka, Marcyalisa Ryżarda, Sukcesorów Karola Lassopolskiego, Jana Złockiego, Jacka Kluszewskiego, Antoniego Nosarzewskiego, Maryannę Kostecką, Adryana Stamm, Karola Szulborskiego, Braci Chodoir, Jakóba Kupieckiego, Krzystofa Metta, Jana Polza, i Kuratorów Mass rozbiorowych, Prota Potockiego, Wilhelma Jakóbsona, Frede-ryka Kabryta i Karola Szulca, niemniej Kuratora Masy Franciszka Pawłowskiego i Kuratora nieprzytomnych w Osobie Jacka Krzyżanowskiego Patrona, iż plan dystrybucyi Masy rozbiorowej Pawła Grabowskiego podług zasad Wyroku Sądu Appellacyjnego Królestwa Polskiego z dnia 17 Lutego 1819 r. sprostowany i w Kancelaryi Pisarza Trybunału Województwa Krakowskiego złożony do przeczytania każdemu Wierzycielowi jest wolny, zarazem zaś stosownie do Art: XV Dekretu Królewskiego z dnia 15 Lipca 1809 r. wzywa tychże Wierzycieli, aby każdy z nich uznający się mieć prawo czytania Monitów i Uwag nad sporządzoną teraz Repartycyą, takowe w dniu 7 Stycznia 1821 roku o godzinie otey raczney do Protokołu Delegowanego sam lub przez Pełnomocnika wniósł, w razie bowiem przeciwnym Plan Repartycyi za przyznany od tychże Trybunałowi do zatwierdzenia w dniu przez Delegowanego w Protokole wzmiankowanym wyznaczyć się mającym przedstawionym zostanie. — W Kielcach dnia 13 Października 1820 roku.

Franciszek Wiśniowski.

W dniu 10tym Listopada r. b. o godzinie otey z rana w Krakowie w gmachu Sukiennic odbędzie się w drodze Ekzekucyi Sądowej Licytacya zatrudowanych Sprzętów, Czyni, Materiałów do Stolarzeczyzny, Machoniu, Mebli, roboty Stolarskiej i Tapicerskiej i innych ruchomości, chący licytować raczą się w dniu terminu i miejscu powyższym do Licytacyi wskazanym z gotowemi zgłosić pieniędzmi.

W Krakowie dnia 6 Listopada 1820 roku.

Hen: Salamoński, Kom: Sąd:

Kto by sobie życzył nabyć Włoka na ryby dostanie go na Ulicy S. Jana pod Nr. 485.

W Handlu w. Wasserraba w Krakowie sprzedaje się na dochód Ubogich Porządret Kościuszki w cenie Złp. 1.